

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kvædinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 151. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_251-txt-shoot-idm4909.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Indskrivten

paa

Oddens Mindestøtte.

- 1 **D**e Snekker mødtes om Nat paa Hav,
Og Luften begyndte at gløde.
De leged alt over den aabne Grav,
Og Bølgerne gjordes saa røde.

- 2 Her er jeg sat til en Bautasteen,
At vidne for Slægter i Norden:
Danske de vare, hvis møre Been
Under mig smuldre i Jorden.
Danske af Tunge, af Æt og af Id
Thi skal de nævnes i løbende Tid
Fædrenes værdige Sønner.

Tillæg.

Det var en af min Barndoms og Ungdoms Venner, den ædle, nu til Fred hensovne, Capitain Lorentz Fribert paa Anneberg, som til et Minde om den sørgelige men dog hæderlige Nat, da Skibet Prinds 153 Christian sønderledes og Villemoes faldt, lod paa Oddens Kirkegaard over de Faldnes Grav opreise en Støtte af norsk Marmor. Arbeidet bestyredes af den livlige og kunstforstandige Hr. Inspecteur Friis ved Nyboder, og Afbildningen er en Forstavn, værget af en Løve med en Herculeskølle og støttende sig paa et Skjold med det danske Vaaben. Paa Spidsen hænge tre Skjolde for de faldne Anførere, med en Hjelm, og en Krands af Cypresser. Indskrifterne bad Fribert mig venskabelig at forfatte, og foruden Verset skrev jeg.

“Orlogsskibet Prinds Christian, ført af den kjække Jessen, kjæmpede ved Oddens Kyst den 22de Marts 1808 i tre Timer med 2 engelske Linieskibe. Villemoes, Kongedybets Helt, Dallerup og Soland med 79 af menig Mand faldt, Rothe, Top, Ferry, Thostrup og 132 saaredes, Vraget blev erobret men Dannemarks Søhæder stadfæstedes.”

Hvad nu disse Indskrifter angaae, da synes mig de have dog endeel af den Korthed og det Fynd som bør udmærke slige Støtters Tale, sandfærdige troer jeg ogsaa de ere, thi Mandtallet er opgivet af Høvedsmanden selv, og deres største Mangel er da vist, at Gud som stedse skulde ihukømmes er i dem forglemt. Vist bleve de derved endnu et troere Billede af den Tid i hvilken de sattes og maaskee, desværre, et passeligere Eftermæle for endeel af de Faldne, men dermed er jeg ingenlunde undskyldt. Verset er skrevet i Efterhøsten 1809.